

Spørgeren ønsker derfor, at ministeren undersøger og kommenterer den praksis, som er på området.

Svar (15/5 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har fra Sundhedsstyrelsen indhentet følgende udtalelse, som jeg kan henholde mig til:

»Anvendelsen af tvangsfiksering er reguleret i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven) §§ 14-16 og i Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 617 af 21. september 1989 §§ 12-16.

Al anvendelse af tvang på sygehusene skal finde sted i overensstemmelse med psykiatrilovens bestemmelser. Ved anvendelse af tvangsfiksering skal således både de konkrete betingelser i lovens § 14, stk. 2, være opfyldt, før tvangsfikseringen iværksættes, og lovens generelle proportionalitetsprincip, som fremgår af psykiatrilovens § 4, skal være iagttaget.

Proportionalitetsprincippet indebærer, at man ved anvendelse af tvang i den givne situation altid skal anvende den mindst muligt indgribende foranstaltning, og at den tidsmæssige udstrækning af foranstaltningen skal begrænses til det absolut nødvendige.

Sundhedsstyrelsen er ikke i besiddelse af undersøgelser, der belyser de nøjagtige omstændigheder i forbindelse med anvendelsen af tvangsfikseringer på landets psykiatriske afdelinger. Der henvises til den undersøgelse, der for tiden foretages på Justitsministeriets Retspsykiatriske Klinik.

Generelt er det imidlertid Sundhedsstyrelsens opfattelse, at sygehusene forsøger at efterleve psykiatrilovens krav, herunder proportionalitetsprincippet, men at der kan være forhindringer, grundet i manglende personalemæssige ressourcer.

Et sygehus har således orienteret styrelsen om, at man i en række tilfælde ikke har haft fast vagt til en (frivilligt) bæltefikseret patient, dvs. en vagt, som ikke varetog andre opgaver. Dette skyldtes problemer med rekruttering af kvalificeret personale. Den pågældende vagt var således også sat til at varetage andre opgaver end pasning af den bæltefikserede patient.

Ved brev af 18. april d.å. har Sundhedsstyrelsen skrevet til sygehusledelsen og indskærpet, at lovgivningens krav om fast vagt iagttages, og

at man tilrettelægger behandlingen på sygehuset på en måde, som sikrer, at psykiatrilovens retsgarantier efterleves.

Det bemærkes, at det forudsættes i loven, at den faste vagt skal være kvalificeret til at varetage hvervet som fast vagt. Der er således intet i vejen for, at en medicinstuderende virker som fast vagt ved en bæltefikseret patient i det omfang, vedkommende har den fornødne teoretiske og praktiske erfaring med hensyn til behandlingen af psykiatriske patienter.«

Spm. nr. S 2104

Til justitsministeren (30/4 96) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Hvilke erfaringer har ministeren gjort i forbindelse med attentatet i Horserød Statsfængsel, og hvilke skridt vil ministeren tage for at beskytte personalet?«

Svar (10/5 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Episoden den 26. april 1996, hvor et indsat medlem af en motorcykelklub i Statsfængslet ved Horserød blev alvorligt såret ved et granat-angreb begået af personer, der udefra brød ind i fængslet, har givet anledning til forskellige initiativer med henblik på at beskytte personalet og de indsatte.

Samme dag, som angrebet fandt sted, blev lederne af Kriminalforsorgens åbne fængsler bedt om snarest at give indsatte, som var i en truet situation, tilbud om at afsone under mere beskyttede forhold, det vil sige ved placering i lukket fængsel eller arresthus.

Der er også sket overførsel af indsatte uden deres samtykke i det omfang, de gældende regler giver mulighed herfor.

For så vidt det har været skønnet nødvendigt, er der i den aktuelle situation sket en forøgelse af bemanningen om natten i nogle af de åbne anstalter.

I anledning af angrebet besluttede Justitsministeriet endvidere, at det skulle vurderes, om der var behov for at iværksætte en skærpet overvågning af Kriminalforsorgens åbne anstalter og pensioner. Lederne af disse institutioner blev derfor den 29. april 1996 anmodet om at